

Hlášení [1958]

Dnes, v pátek dne 7. listopadu 1958, jsem přišel ráno před 7.30 hod. do ústavu a dostal jsem ve vrátnici klíč od místnosti č. 21 v 1. patře, kde pracuji. Když jsem přišel ke své pracovně, viděl jsem, že je porušena pečeť (přetržena) a že dveře jsou odemčeny. Ihned jsem se vrátil do vrátnice, abych zjistil, komu byl klíč vydán. Odpověď s. Hruškové zněla, že nebyl ani dnes ráno před mým příchodem, ani po celý včerejší den (kdy jsem měl dovolenou a po celý den jsem v ústavu nebyl) nikomu vydán. Ptal jsem se potom s. Zemanové a s. Kristla, zda nebyl nikomu vydán anebo zda jinak nebylo použito klíče druhého, který je uložen u s. Kristla; oba však odpověděli, že nikoliv. Když jsem se však po věci dotazoval mj. také s. Hájka, řekl mi, že včera asi v 9 hod. přišel do mé pracovny a našel ji otevřenou; vešel dovnitř, domnívaje se, že jsem nablízku, odnesl si slovník, s nímž den předtím u mne pracoval, a pochopitelně dvoře za sebou neuzamkl, neboť ani nemohl (klíč nebyl ve dveřích). Naproti tomu mne v době asi mezi 8.00–8.30 chtěl vyhledat s. Vackář, ale našel dveře zamčené, avšak odpečetěné. Z toho lze uzavřít, že nejpozději od 9.00 byla moje pracovna dne 6. listopadu t.r. otevřena a zůstala otevřena po celou noc až do dnešního rána. Pozoruhodné jsou tyto okolnosti:

1. Není známo, kdo místnost otevřel a čím, neboť existují jenom dva klíče a ani jeden z nich údajně nebyl vydán. (Klíč ve vrátnici neměl být vydán na můj pokyn a byl označen lístkem „Nevydávat“.)
2. S. Havlík nezapsal, že při jeho odchodu z budovy zůstala moje pracovna otevřená, a tvrdí, že byla zavřená. Právě tak noční vrátný nehlásil, že místnost byla v noční době otevřená a nezapočetěná, ačkoliv je v seznamu místností, které se pečeti.
3. Pečeť byla dnes ráno porušena především přetržením motouzu. Je však hodno pozoru, že pečetění samo nebylo totožné s tím, které jsem provedl večer dne 5. listopadu já. Tato pečeť byla zrušena a někdo zapečetil místnost znovu; a toto nové pečetění bylo opět porušeno přetržením motouzu, při čemž přetržené konce byly svázané potom tak, že pečeť zůstala viset na rámu dveří. Odtud je jasné, že nejméně dva lidé nebo alespoň týž člověk dvakrát vešel do mé pracovny v mé nepřítomnosti.

Z uvedených okolností vyplývá především, že

1. buď existuje třetí klíč k mé pracovně, který není hlášen; tuto okolnost je proto třeba neprodleně vyšetřit;
2. nebo výpověď soudruhů a soudružek, kteří mohli použít nebo vydat k použití klíč k mé pracovně, není pravdivá, a jde pak o vážné porušení služebních povinností a o zatajování vážných skutečností; i tuto okolnost je proto třeba důkladně vyšetřit.

Odmítám odpovědnost za jakékoli okolnosti, které vznikly v důsledku neoprávněného a neohlášeného vstupu cizí osoby nebo cizích osob do mé pracovny v době mé nepřítomnosti a žádám, aby bylo provedeno jednak vyšetření případu, jednak aby byla provedena opatření, která by napříště znemožnila opakování podobného případu.

V Praze, dne 7. listopadu 1958

Dr Ladislav Hejdánek